

[Stensballe.]

Medlemmer, de Medlemmer, der falder for 26 og 39 Ugers Bestemmelsen, har Tallet af saadanne nærmest været konstant gennem flere Aar. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, jeg har sagt før, at det næppe alle sammen er særlig arbejdsvillige, der findes derimellem. Det tyder ogsaa det konstante Tal paa. Jeg skal hen-vise til mine Udtalelser herom ved de tidligere Behandlinger i Aar og i Fjor.

Af den Fortegnelse, der findes i Betæn-ningen fra Folketingets Udvalg, kunde jeg have Lyst til at fremdrage en enkelt Arbejdsløshedskasse, nemlig Arbejdsmande-nes. Den tæller i alt ca. 150 000 Medlemmer af de godt 400 000, der findes i samtlige Kasser. Ved Udgangen af Oktober Kvartal 1934 havde Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse 8 392 Medlemmer, der var faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, medens den ved Udgangen af Oktober 1935 kun havde 4 183, altsaa kun det halve. Denne Nedgang er en af vore Grunde til ikke at yde noget Bidrag til Fremme af det Lovforslag om Arbejde til langvarigt arbejds-løse, som ogsaa ligger i Nødhjælpsarbejds-udvalget; thi de, der navnlig skulde be-skæftiges derved, er dem, der er ramt af 10 Maaneders Bestemmelsen, men dem findes der ikke mange af efter de af mig anførte Tal, knap 3 pCt. Det kan ikke for os være Anledning til at gaa med til en isoleret Lovgivning. Vi er villige til at drage Spørgsmaalet om at skaffe Arbejde med ind under Overvejelserne, naar vi kommer til en Revision af Arbejdsløshedsloven. Det har vi sagt til Ministeren, men vi har, som sagt, endnu ikke set noget Forslag; i 3 Maa-neder har Rigsdagen ventet paa, at Mini-steren skulde opfylde det Løfte, han har givet Folketinget i December.

I øvrigt vilde efter vor Opfattelse Gennemførelsen af Lovforslaget om Ar-bejde til langvarigt arbejdsløse sikkert komme til at ribbe Landbruget for den sidste Rest af Arbejds-kraft. Efter de Op-lysninger, der er fremkommet, staar det i Forvejen saa daarligt til, som det vel kan, paa Landet. At sætte Arbejde i Gang paa Landevejene af den ene eller den anden Art — i Byerne kan der ikke blive meget Arbejde efter det forelagte Lovforslag — vil faktisk betyde, at det bliver Landbrugets Arbejds-kraft, der tages i Brug. Vi faar næppe mange fra Byerne til at tage derud, navnlig ikke, naar Understøttelsesforholdene er, som de er. Vi har tilbudt at bidrage til at gennemføre en Ændring i Nødhjælps-

paragraffen, hvis vi kan faa det hele ordnet ved en samlet Revision, ikke stykkevis. Det Tilbud gentager jeg paa mit Partis Vegne. Faar vi et saadant Forslag, vil vi med Energi tage fat paa at faa det behandlet færdigt, saa der kan komme et Resultat ud af det.

Jeg skal ikke komme yderligere ind paa Spørgsmaalet om den manglende Ar-bejds-kraft paa Landet, men det er uomtvisteligt, at den Forhøjelse af Understøt-telserne, der er sket siden 1932-Loven, i ikke ringe Grad har sin Andel deri. Nu er vi saa heldige i dette høje Ting at have en af de allermest kyndige paa dette Omraade, og jeg ser endog saa, at det ærede Mem-ber skal være Ordfører — det er det ærede 14de tingvalgte Mem-ber, jeg tænker paa, For-manden for Arbejdsmandenes Arbejdsløsheds-kasse. Hvis jeg skulde tage fejl i de Oplysninger, jeg her giver, beder jeg ham rette mig, naar han faar Ordet. Saa vidt jeg ved, er Forholdet det, at Familiefor-sørgere i Byerne kan faa indtil 24 Kr. ugentlig i Understøttelse i 130 Dage, og at Ikke-Familieforsørgere kan faa indtil 21 Kr. ugentlig i 130 Dage. Hvorledes det er ude paa Landet, har jeg ikke helt kunnet faa klaret, jeg tror, at Bestemmelserne er ret nye. Jeg har dog faaet oplyst, at helt-betalende Landarbejdere kan faa indtil 18 Kr. ugentlig, hvad enten de er Familie-forsørgere eller ej, og det er givet, at naar Understøttelsen i Byerne er 21—24 Kr. og paa Landet 18 om Ugen, medens Landbruget betaler Landarbejderne 3 Kr. om Dagen plus Kosten — det skal, efter hvad der er oplyst i Folketingets Udvalg, være den al-mindelige overenskomstmæssige Betaling, i hvert Fald i det nordlige Jylland omkring Nørre Sundby —, er det ikke helt let at holde Arbejderne paa Landet. Fristelsen til at tage den større Understøttelse er ikke let at overvinde, og deraf slutter jeg, at det, det er galt med, er Landbrugets erhvervmæssige Forhold. Vi faar ikke bedre Forhold, vi faar ikke mere Arbejds-kraft til at blive paa Landet, førend der bliver truffet saadanne Foranstaltninger, at Landbruget kan sætte mere Arbejde i Gang og tage flere Arbejdere i sin Tjeneste.

Af de Udtalelser, jeg her har fremsat, vil det forstaas, at mit Parti ikke ønsker at medvirke til dette Lovforslags Ophøjelse til Lov. Endnu i Dag er det Lovforslag om Revision af Arbejdsløshedsloven, som jeg har lyst efter, ikke blevet fremsat. I Hen-hold til en Aftale i sidste Uge vil der nu blive afholdt Udvalgs-møde Fredag For-